Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

PRIMA DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

din 9 martie 1968

de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților

(68/151/CEE)

(JO L 65, 14.3.1968, p. 8)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2003/58/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 15 iulie 2003	L 221	13	4.9.2003
►**M2**	Directiva 2006/99/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	137	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Danemarcei, a Irlandei şi a Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord	L 73	14	27.3.1972
►**A2**	Actul de aderare a Greciei	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Actul de aderare a Spaniei şi a Portugaliei	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	L 241	21	29.8.1994
►**A5**	Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia şi a Republicii Slovace şi adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană	L 236	33	23.9.2003

▼B

PRIMA DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

din 9 martie 1968

de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților

(68/151/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 54 alineatul (3) litera (g),

având în vedere Programul general de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire ([1]), în special titlul VI,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării parlamentare ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât coordonarea prevăzută la articolul 54 alineatul (3) litera (g) și în Programul general de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire este urgentă, în special în ceea ce privește societățile pe acțiuni și societățile cu răspundere limitată, dat fiind că activitățile acestor societăți comerciale se extind frecvent dincolo de frontierele teritoriului național;

întrucât coordonarea dispozițiilor de drept intern privind publicitatea, valabilitatea angajamentelor acestor societăți și nulitatea acestora prezintă o importanță deosebită, în special pentru protejarea intereselor terților;

întrucât, în aceste domenii, trebuie adoptate simultan dispoziții comunitare privind societățile comerciale în cauză, deoarece singura garanție pe care o oferă terților este patrimoniul lor social;

întrucât publicitatea trebuie să permită terților cunoașterea actelor esențiale ale societății comerciale și alte informații privind societatea, în special identitatea persoanelor care au competența să angajeze societatea;

întrucât protecția terților trebuie asigurată prin dispoziții care să limiteze, pe cât posibil, cauzele de nulitate a angajamentelor asumate în numele societății;

întrucât, pentru a asigura certitudinea juridică în raporturile dintre societate și terți, precum și în raporturile dintre asociați, este necesar să se limiteze cazurile de nulitate și efectul retroactiv al declarației de nulitate și să se stabilească un termen scurt în care terții pot ridica obiecții privind o astfel de declarație,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

([1]) JO 2, 15.1.1962, p. 36/62.
([2]) JO 96, 28.5.1966, p. 1519/66.
([3]) JO 194, 27.11.1964, p. 3248/64.

▼B

Articolul 1

Măsurile de coordonare prevăzute de prezenta directivă se aplică actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre cu privire la următoarele forme de societăți comerciale:

— *în Germania,*

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— *în Belgia*,

de naamloze vennootschap,	la société anonyme,
de commanditaire vennootschap op aandelen	la société en commandite par actions,
de personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid;	la société de personnes à responsabilité limitée;

▼M1

— *în Franța*,

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée;

▼B

— *în Italia*,

società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata;

— *în Luxemburg*,

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;

▼M1

— *în Țările de Jos*,

de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

▼A1

— *în Regatul Unit*,

companies incorporated with limited liability;

— *în Irlanda*,

companies incorporated with limited liability;

▼M1

— *în Danemarca*,

aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab;

▼A2

— *în Grecia*,

άνώνυμη έταιρία,έταιρία περιωρισμένης εύθύνης,έτερορρυθμηχατά μετοχές έταιρία;

▼A3

— *în Spania*,

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;

— *în Portugalia*,

a sociedade anónima de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por acçoes, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;

▼A4

— *în Austria*,

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

▼M1

— *în Finlanda*,

yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;

▼A4

— *în Suedia*,

aktiebolag;

▼A5

— *în Cehia*,

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

— *în Estonia*,

aktsiaselts, osaühing;

— *în Cipru*,

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;

— *în Letonia*,

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, komanditsabiedrība;

— *în Lituania*,

akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė;

— *în Ungaria*,

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;

— *în Malta*,

kumpanija pubblikapublic limited liability company,kumpanija privataprivate limited liability company;

— *în Polonia*,

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna, spółka akcyjna;

— *în Slovenia*,

delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna delniška družba;

— *în Slovacia*,

akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;

▼M2

— *în Bulgaria*,

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

— *în România*,

societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni.

▼B

SECȚIUNEA I

Publicitatea

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca publicitatea obligatorie privind societățile să vizeze cel puțin următoarele acte și informații:

(a) actul constitutiv, precum și statutul, dacă fac obiectul unui act separat;

(b) orice modificări ale documentelor menționate la litera (a), inclusiv extinderea duratei societății;

(c) după orice modificare a actului constitutiv sau a statutului, textul integral actualizat al actului modificat;

(d) numirea, încetarea funcției, precum și identitatea persoanelor care, în calitate de organ constituit în temeiul legii sau ca membri ai unui astfel de organ:

(i) au competența de a angaja societatea față de terți și de a o reprezenta în justiție;

(ii) participă la administrarea, supravegherea și controlul societății.

Măsurile de publicitate trebuie să precizeze dacă persoanele care au competența de a angaja societatea pot face acest lucru individual sau trebuie să acționeze împreună;

(e) cel puțin o dată pe an, valoarea capitalului subscris, dacă actul constitutiv sau statutul menționează un capital autorizat, cu excepția cazului în care orice majorare a capitalului subscris impune modificarea statutului;

▼M1

(f) documentele contabile ale fiecărui exercițiu, a căror publicare este obligatorie în temeiul directivelor 78/660/CEE ([1]), 83/349/CEE ([2]), 86/635/CEE ([3]) și 91/674/CEE ([4])

▼B

(g) orice mutare al sediului social al societății;

(h) dizolvarea societății;

(i) hotărârea judecătorească prin care se pronunță nulitatea societății;

(j) numirea și identitatea lichidatorilor, precum și competențele acestora, cu excepția cazului în care competențele în cauză rezultă expres și exclusiv din lege și din statutul societății;

([1]) JO L 222, 14.8.1978, p. 11, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/38/CE a Consiliului (JO L 120, 15.5.2003, p. 22).

([2]) JO L 193, 18.7.1983, p. 1, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/51/CE (JO L 178, 17.7.2003, p. 16).

([3]) JO L 372, 31.12.1986, p. 1, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/51/CE.

([4]) JO L 374, 31.12.1991, p. 7.

▼B

(k) finalizarea procedurii de lichidare și radierea din registru în statele membre în care radierea generează efecte juridice.

▼M1

_____

Articolul 3

(1) În fiecare stat membru, fie la registrul central, fie la registrul comercial sau registrul societăților se deschide un dosar pentru fiecare dintre societățile înregistrate în registrul în cauză.

(2) Toate actele și informațiile care trebuie publicate în temeiul articolului 2 trebuie păstrate în dosar sau înregistrate în registru; obiectul transcrierilor în registru trebuie să apară în orice caz în dosar.

Statele membre se asigură că, până la 1 ianuarie 2007, va fi posibilă depunerea pe cale electronică, de către societăți, precum și de alte persoane și organisme care trebuie să notifice sau să participe la notificare, a tuturor actelor și informațiilor care trebuie publicate în temeiul articolului 2. În plus, statele membre pot obliga toate societățile sau anumite categorii de societăți, să depună toate actele și informațiile respective sau o parte dintre acestea pe cale electronică.

Toate actele și informațiile prevăzute la articolul 2, care sunt depuse de la 1 ianuarie 2007, indiferent dacă sunt pe suport de hârtie sau pe cale electronică, se păstrează în dosar sau se transcriu în registru, în format electronic. În acest scop, statele membre se asigură că toate actele și informațiile respective care sunt depuse pe suport de hârtie de la 1 ianuarie 2007, sunt transformate de registru în format electronic.

Actele și informațiile prevăzute la articolul 2, care sunt depuse pe suport de hârtie până la 31 decembrie 2006, nu trebuie transformate din oficiu în format electronic de registru. Statele membre se asigură, cu toate acestea, că sunt transformate în format electronic de registru la primirea unei cereri de publicare pe cale electronică, depusă în conformitate cu normele adoptate pentru punerea în aplicare a alineatului (3).

(3) Trebuie să fie posibilă obținerea unei copii integrale sau parțiale a tuturor actelor și informațiilor prevăzute la articolul 2, la cerere. De la 1 ianuarie 2007, cererile se pot depune la registru, pe suport de hârtie sau pe cale electronică, la alegerea solicitantului.

De la o dată care trebuie aleasă de fiecare stat membru, dar care nu poate fi ulterioară datei de 1 ianuarie 2007, copiile prevăzute la primul paragraf trebuie să poată fi obținute din registru pe suport de hârtie sau pe cale electronică, la alegerea solicitantului. Aceasta se aplică tuturor actelor și informațiilor, indiferent dacă au fost depuse înainte sau după data aleasă. Statele membre pot, cu toate acestea, să decidă că actele și informațiile depuse pe suport de hârtie până la 31 decembrie 2006, sau anumite categorii ale acestora, nu se pot obține din registru pe cale electronică, în cazul în care a trecut un interval determinat între data depunerii și cea a depunerii cererii la registru. Acest interval nu poate fi mai scurt de zece ani.

Costul obținerii unei copii integrale sau parțiale a actelor și informațiilor prevăzute la articolul 2, fie că sunt pe suport de hârtie sau pe cale electronică, nu poate depăși costul administrativ.

Copiile transmise pe suport de hârtie sunt certificate pentru conformitate, cu excepția cazului în care solicitantul renunță la această certificare. Copiile transmise în format electronic nu sunt certificate pentru conformitate, cu excepția cererii exprese a solicitantului.

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca certificarea copiilor electronice să garanteze atât autenticitatea originii, cât și

▼M1

integritatea conținutului lor, prin intermediul a cel puțin o semnătură electronică avansată în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice ([1]).

(4) Publicitatea actelor și a informațiilor prevăzute la alineatul (2) se asigură prin publicarea, integrală, parțială sau sub forma unei mențiuni care semnalează depunerea documentului la dosar sau transcrierea lui în registru, în buletinul național desemnat de statul membru în acest sens. Buletinul național desemnat de statul membru în acest sens poate fi în format electronic.

Statele membre pot să decidă înlocuirea acestei publicări în buletinul național printr-o măsură cu efect echivalent, care implică cel puțin folosirea unui sistem în care informațiile publicate să poată fi consultate, în ordine cronologică, prin intermediul unei platforme electronice centrale.

(5) Actele și informațiile sunt opozabile terților de către societate numai după publicitatea prevăzută la alineatul (4), cu excepția cazului în care societatea poate dovedi că terții aveau cunoștință de acestea.

Cu toate acestea, în ceea ce privește tranzacțiile încheiate înainte de a șaisprezecea zi de la publicare, aceste acte și informații nu sunt opozabile terților care dovedesc că se aflau în imposibilitatea de a le cunoaște.

(6) Statele membre iau măsurile necesare pentru a evita apariția unor neconcordanțe între cele publicate în aplicarea alineatului (4) și conținutul dosarului sau al registrului.

Cu toate acestea, în cazul unei neconcordanțe, textul care a făcut obiectul unei publicări în conformitate cu alineatul (4) nu poate fi opus terților; cu toate acestea, terții se pot prevala de textul în cauză, cu excepția cazului în care societatea dovedește că ei au avut cunoștință de textul depus la dosar sau transcris în registru.

(7) Terții pot, de asemenea, să se prevaleze de orice act sau informație pentru care nu au fost încă îndeplinite formalitățile de publicitate, cu excepția cazului în care nepublicarea le privează de efect.

(8) În sensul prezentului articol, se înțelege prin „pe cale electronică” că informația este trimisă la origine și primită la destinație prin intermediul echipamentelor electronice de prelucrare (inclusiv compresia numerică) și de stocare a datelor și integral transmisă, direcționată și recepționată prin fir, prin radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice în conformitate cu modalitățile definite de statele membre.

Articolul 3a

(1) Actele și informațiile care trebuie publicate în conformitate cu articolul 2 sunt întocmite și depuse într-una dintre limbile autorizate de normele lingvistice aplicabile în acest sens în statul membru în care se deschide dosarul prevăzut la articolul 3 alineatul (1).

(2) În afara publicității obligatorii prevăzute la articolul 3, statele membre autorizează publicitatea voluntară a actelor și informațiilor prevăzute la articolul 2, în conformitate cu dispozițiile articolului 3, în orice limbă oficială a Comunității.

Statele membre pot impune ca traducerea acestor acte și informații să fie certificată.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a facilita accesul terților la traducerile care au făcut obiectul unei publicități voluntare.

([1]) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

▼M1

(3) În afara publicității obligatorii prevăzute la articolul 3 și a publicității voluntare prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, statele membre pot permite ca publicitatea actelor și informațiilor în cauză să se asigure, în conformitate cu dispozițiile articolului 3, în orice altă limbă.

Statele membre pot impune ca traducerea acestor acte și informații să fie certificată.

(4) În caz de neconcordanță între actele și informațiile publicate în limbile oficiale ale registrului și traducerea publicată voluntar, aceasta din urmă nu este opozabilă terților; cu toate acestea, terții se pot prevala de traducerile publicate voluntar, cu excepția cazului în care societatea dovedește că ei au avut cunoștință de versiunea care făcea obiectul publicității obligatorii.

Articolul 4

Statele membre dispun ca scrisorile și notele de comandă, întocmite pe suport de hârtie sau în orice alt format, să conțină următoarele informații:

(a) informațiile necesare pentru determinarea registrului la care este păstrat dosarul menționat la articolul 3, împreună cu numărul de înmatriculare a societății în registrul în cauză;

(b) forma societății, adresa sediului social și, după caz, faptul că societatea este în lichidare.

În cazul în care în aceste documente se menționează capitalul societății, se precizează capitalul subscris și vărsat.

Statele membre impun ca orice site Internet al unei societăți să furnizeze cel puțin informațiile menționate la primul paragraf, precum și, după caz, informațiile privind capitalul subscris și vărsat.

▼B

Articolul 5

Fiecare stat membru stabilește persoanele responsabile pentru îndeplinirea formalităților de publicitate.

▼M1

Articolul 6

Statele membre prevăd sancțiuni adecvate cel puțin pentru:

(a) lipsa de publicitate a documentelor contabile, astfel cum este prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (f);

(b) absența, din documentele comerciale sau de pe orice site Internet al societății, a informațiilor obligatorii prevăzute la articolul 4.

▼B

SECȚIUNEA II

Valabilitatea obligațiilor asumate de o societate comercială

Articolul 7

Dacă sunt îndeplinite anumite acte în numele unei societăți în curs de înființare, înainte ca aceasta să fi dobândit personalitate juridică și dacă societatea nu își asumă obligațiile ce rezultă din actele în cauză, persoanele care le-au îndeplinit sunt responsabile solidar și nelimitat pentru acțiunile în cauză, în absența unei clauze contractuale contrare.

▼B

Articolul 8

Îndeplinirea obligațiilor de publicitate cu privire la persoanele care, în calitate de organ, au competența de a o angaja face inopozabilă terților orice neregulă cu privire la numirea acestora, cu excepția cazului în care societatea poate dovedi că terții în cauză aveau cunoștință despre acest lucru.

Articolul 9

(1) Actele îndeplinite de organele societății angajează societatea, chiar dacă nu se încadrează în obiectul de activitate al societății, cu excepția cazului în care astfel de acte depășesc limitele competențelor pe care legea le atribuie sau permite a fi atribuite organelor în cauză.

Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă că societatea nu este angajată în cazul în care acțiunile respective nu se încadrează în obiectul de activitate al societății, dacă societatea dovedește că terții cunoșteau sau, având în vedere circumstanțele, nu puteau să nu cunoască faptul că actul nu se încadrează în obiectul de activitate; publicarea statutului nu constituie, în sine, o dovadă suficientă în acest sens.

(2) Limitele competențelor conferite organelor societății conform statutului sau prin decizie a organelor competente nu sunt niciodată opozabile terților, nici chiar dacă au fost publicate.

(3) Dacă legislația internă prevede că competența de a reprezenta societatea poate fi conferită prin statut, prin derogare de la normele juridice în materie, unei singure persoane sau mai multor persoane care acționează împreună, legislația în cauză poate prevedea, de asemenea, că o astfel de dispoziție din statut este opozabilă terților, cu condiția să vizeze competența generală de reprezentare; opozabilitatea față de terți a unei astfel de dispoziții din statut este reglementată de articolul 3.

SECȚIUNEA III

Nulitatea societății

Articolul 10

În toate statele membre a căror legislație nu prevede un control preventiv, administrativ sau judiciar, în momentul constituirii societății, actul constitutiv, statutul societății și orice modificări ale acestor acte se întocmesc în formă autentică.

Articolul 11

Legislațiile statelor membre pot să prevadă nulitatea societăților doar în următoarele condiții:

1. nulitatea trebuie pronunțată prin hotărâre judecătorească;

2. singurele cazuri în care nulitatea poate fi pronunțată sunt:

   (a) absența actului constitutiv sau nerespectarea formalităților de control preventiv sau a formei autentice;

   (b) obiectul de activitate al societății este ilicit sau contrar ordinii publice;

   (c) actul constitutiv sau statutul nu menționează denumirea societății, aporturile, capitalul total subscris sau obiectul de activitate al societății;

▼B

(d) nerespectarea dispozițiilor din legislația internă privind cuantumul minim al capitalului vărsat;

(e) incapacitatea tuturor asociaților fondatori;

(f) numărul asociaților fondatori este mai mic de doi, contrar legislației interne care reglementează societatea comercială.

Societatea comercială nu face obiectul vreunei cauze de inexistență, nulitate absolută, nulitate relativă sau anulabilitate, altele decât cauzele de nulitate menționate anterior.

Articolul 12

(1) Opozabilitatea față de terți a unei hotărâri judecătorești prin care se pronunță nulitatea este reglementată de dispozițiile articolului 3. Opoziția terților, dacă este prevăzută de legislația internă, nu poate fi primită decât în termen de șase luni de la publicarea hotărârii judecătorești.

(2) Nulitatea determină lichidarea societății, la fel ca și dizolvarea.

(3) Nulitatea în sine nu aduce atingere valabilității angajamentelor asumate de sau față de societate, fără a aduce atingere consecințelor lichidării societății.

(4) Legislația fiecărui stat membru poate reglementa efectele nulității între asociați.

(5) Deținătorii de părți sociale sau de acțiuni rămân cu obligația de a vărsa capitalul nevărsat până la concurența capitalului subscris, în măsura impusă de angajamentele încheiate cu creditorii.

SECȚIUNEA IV

Dispoziții generale

Articolul 13

Statele membre pun în aplicare, în termen de optsprezece luni de la notificarea prezentei directive, orice modificări ale actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei directive și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Obligația de publicitate prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (f) intră în vigoare după treizeci de luni de la notificarea prezentei directive în ceea ce privește societățile comerciale pe acțiuni de drept olandez, cu excepția celor menționate la actualul articolul 42 litera (c) din Codul comercial olandez.

Statele membre pot să prevadă ca publicitatea aferentă textului integral al statutului, în versiunea modificată după constituirea societății, să fie obligatorie numai la o nouă modificare a statutului, sau, în absența acesteia, cel târziu la 31 decembrie 1970.

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.